

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 543/2014-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenú pod sp. zn. Rvp 8133/2014, zastúpeného obchodnou spoločnosťou AK H. I. F., spol. s r. o., Na vršku 2, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Dušan Ivan, pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8133/2014 a sp. zn. III. ÚS 505/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 505/2014.

2. Sťažnosť [REDACTED] pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 prijíma na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“ alebo „obvinený“), vedená pod sp. zn. Rvp 8133/2014, pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska Banská Bystrica, sp. zn. Tp 42/2014 zo 16. mája 2014 vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 c) Trestného poriadku; tento súd zároveň rozhodol, že písomný sľub za nahradenie väzby obvineného podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijíma a že dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku neukladá. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorú najvyšší súd v senáte zloženom z predsedu Milana Karabína a zo sudcov Juraja Klimenta a Petra Szaba napadnutým uznesením podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Sťažovateľ namieta, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny, ktoré je obsiahnuté aj v práve na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Argumentuje tým, že v jeho prípade „išlo o veci zapísané v rovnakom registri a o veci, u ktorých je daná súvislosť vyplývajúca:

a) z opisu skutku tak, ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia z 13. mája 2014, ČVS: PPZ-72/NKA-PZ-BA-2013;

b) zo spoločného trestného konania (§ 18 trestného poriadku per analogiam) vedeného proti všetkým 26 obvineným pod jedným označením ČVS: PPZ 72/NKA-PZ BA 2013;

c) z údajného spáchania trestných činov všetkými 26 obvinenými formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného poriadku;

d) z návrhu prokurátorky zo 16. mája 2014, v ktorom súčasne navrhuje vziať do väzby obvinených [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Skutočnosť, že prokurátorka navrhla vziať obvineného [REDAKOVANÉ] a obvineného [REDAKOVANÉ] samostatnými návrhmi, je daná iba ich neskorším zadržaním z dôvodu ich pobytu mimo územia Slovenskej republiky.“

Sťažovateľ poukazuje na to, že čl. II ods. 6 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2014 (ďalej len „rozvrh práce“) jednoznačne stanovuje, že: „V prípadoch, v ktorých je daná súvislosť viacerých vecí zapísaných v rovnakom registri, rozhodne predseda kolégia, ktorý senát vybaví súvisiace veci.“, pričom do registra „Tost“ sa zapisujú sťažnosti proti rozhodnutiam krajských súdov v trestných veciach, ak tieto sudy rozhodovali v prvom stupni; register sa vedie v elektronickej podobe.

Sťažovateľ je presvedčený, že o jeho veci „mal rozhodovať predsedom trestnoprávneho kolégia určený jeden senát a nie tri rôzne senáty“, resp. že predseda trestnoprávneho kolégia mal rozhodnúť, ktorý senát tieto súvisiace veci vybaví. Absencia takéhoto rozhodnutia zakladá porušenie označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením najvyššieho súdu.

Na základe uvedených skutočností preto v petite sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že najvyšší súd napadnutým uznesením porušil základné právo sťažovateľa byť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1

listiny a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a aby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 340,90 €.

V doplnení podania doručenom ústavnému súdu 5. septembra 2014 sťažovateľ modifikoval petit tak, že požiadal ústavný súd, aby po zrušení napadnutého uznesenia prikázal najvyššiemu súdu prepustiť ho z väzby na slobodu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

1. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia... Trestného poriadku.

Podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku ak sú podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

Z obsahu sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 8133/2014 a sp. zn. III. ÚS 505/2014 vyplýva, že sťažovateľ a [REDAKOVANÉ] (spolu aj „sťažovatelia“) nimi

namietajú porušenie totožných práv uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014, ktoré je podľa ich názoru vydané v rozpore s čl. II ods. 6 rozvrhu práce vzhľadom na súvislosť s ďalšími vecami, ktoré v sťažnostiach sami bližšie špecifikujú. Sťažovatelia sú zastúpení tým istým právnym zástupcom a ich sťažnosti sú po formálnej aj obsahovej stránke identické. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd uplatniac citované právne normy rozhodol o spojení uvedených vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku uznesenia).

2. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť na ďalšie konanie (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2014